

mig derfor, at der ikke kan rettes nogen Bebrei-
 delse imod mig eller noget andet Medlem af
 Regjeringen for tidligere at have deltaget i at
 foreslaa Noget og for nu at foreslaa noget ganske
 Andet. — Den ærede Ordfører gjentog, at Flaaden
 nu var bunden ubelukkende til Kjøbenhavns
 Forsvar. Sa, det er en overordentlig væsentlig
 Opgave for Flaaden for Diebliffet, og under
 mange Omstændigheder kan denne være bunden
 dertil, saalænge der ikke gjøres Noget for at
 styrke Kjøbenhavns Søbefæstning. Jeg maa dog
 bestandig fastholde, at det kommer an paa, med
 hvilke Midler et Angreb paa Sjælland bliver ført.
 Den ærede Ordfører nævnte som Exempel, hvad
 der skete i 1870. Da havde vi vel Pantfer-
 eskadren liggende paa Rheden; men det er dog
 ikke noget godt Exempel til at vise, at Flaaden
 nødvendigvis er bunden til Kjøbenhavn; tværtimod
 er det et Exempel til at vise, hvorledes Flaadens
 Opgave snart kan blive en, snart en anden. Der-
 som det havde været den franske Flaade, som
 den Gang havde villet tvinge os ud af Neutrali-
 teten, saa havde naturligvis Flaadens Opgave
 været at blive ved Kjøbenhavn og i Forening med
 Søfløtterne at afvise dette Angreb. Men havde
 det været Lybskland, der forinden den franske
 Flaades Ankomst havde villet søge at tvinge os
 ud af Neutraliteten, saa maatte det, da Lybskland
 ikke havde nogen Flaade, der var istand til at
 angribe Kjøbenhavn, være sket ved, at Landgangs-
 tropper vare bleve kastede iland paa Sjælland,
 og i saa Fald vilde Flaaden ganske vist ikke være
 bleven ved Kjøbenhavn, men have søgt at forhindre
 en saadan Landgang, og jeg antager, at som For-
 holdene vare dengang, kunde den udmærket godt
 have kunnet gjøre Fjeldst i saa Henseende. Det
 har forresten i een Henseende været mig behageligt
 at høre omtalte Bemærkning af den ærede Ord-
 fører. Jeg kom nemlig derved til at mindes,
 hvorledes det den Gang virkede beroligende, at
 man vidste, at de Pantferskibe, man havde, vare
 udrustede, og den ærede Ordfører sagde senere, at,
 hvis der igjen kom et lignende Tilfælde, vilde vi
 holde Pantferskibene paa Kjøbenhavns Rhed.
 Det viser mig, at man kan tale nok saa meget
 om Kanonbaade; men naar Jaren staar for
 Døren, vil man uwillkaarligt tænke paa Pantfer-
 skibene og spørge, om de ere rede. I disse vil
 man se den væsentligste Del af vor Søstyrke
 baade under de nuværende Forhold og under de
 Forhold, som vilde fremkomme, naar Flaaden
 havde faaet den paatænkte Udvikling. — Den
 ærede Ordfører omtalte vedblivende som Noget,
 der virkelig kunde være Gjenstand for alvorlig
 Overveelse, om man ikke skulde gjøre Kjøbenhavn
 aaben mod Søiden, og mente, at det kun vilde
 være en sporadisk Beskydning, man derved vilde
 udsætte Kjøbenhavn for. Det kan jeg ikke i hjer-
 neste Henseende tro; jeg maa tværtimod paa det
 Bestemteste modsigte det. Naar en Fjende virkelig

vilde bemægtige sig Byen for at benytte Haanen,
 og man der modsatte sig med Vaabenmagt, og
 den fjendtlige Flaade lagde sig paa Andreheden
 og beskød Byen med glatte Lag, saa vilde det
 blive langt mere end en sporadisk Beskydning, ja
 denne Beskydning vilde blive langt mere ødelæggende
 end et Bombardement paa lang Afstand, hvortil
 vi nu meget let kunde indskrænke Jaren blot ved
 paa forsvarlig Maade at forstærke de Søfløtter, vi
 have. I Forbindelse hermed stod den Bemærk-
 ning, at man nok kunde skaffe Flaaden et andet
 Støttepunkt ved Sundet end Kjøbenhavn. Jeg
 vil opfordre den ærede Ordfører til at nævne et
 eneste Sted her i Sundet, hvor der kunde blive
 Spørgsmaal om at anlægge en Flaadestation.
 Flaadestationen ved Kjøbenhavn er derimod til-
 fiede, og den er i mange Henseender en god
 Station. Den har f. Ex. den Fordel, at den
 tillader os at benytte en indre Vej, som vi let
 kunne spærre for Fjenden. Den tillader nemlig
 vore Skibe at virke dels Nord paa i Sundet, dels
 Syd paa i Kjøge Bugt ved at gaa igjennem
 Drogen, som er et godt Farvand, og som kan
 spærres for Fjenden, medens Fjenden maa søge
 Glimterenden, som hverken er saa godt eller dybt
 et Farvand, og hvorved han vil være af-
 faaren fra at føre nogenlunde store Skibe fra
 Kjøge Bugt op i Sundet eller omvendt. —
 Den ærede Ordfører mente dernæst, at Ordføreren
 for Mindretallet (Tvermoes) havde kastet en Handske
 til Flaaden, som han mente burde optages. Det
 kan jeg ikke indrømme. Jeg har omtalt de Uttring-
 ger, som den ærede Ordfører sigtede til, og jeg
 har erklæret, at jeg ikke er enig i dem; men der-
 fra til at opfatte dem som en Handske, der er
 kastet til Flaaden, er der et overordentlig stort
 Spring. Den ærede Ordfører for Mindretallet
 udtalte sig jo med med megen Unerkjendelse om,
 hvorledes Flaaden vil være istand til at yde Un-
 derstøttelse med Hensyn til at afværge et Land-
 gangsforetagende, og jeg fjender fra en længere
 Samarbejde med den ærede Ordfører for Mindre-
 tallet, hvorledes hans Meninger ere i saa Hense-
 ende. Han paaviste en virkelig Mangel, som er
 tilstede ved vore Farvande, den nemlig, at man
 ikke er istand til hurtig at oversføre en Flaade-
 afdeling fra Sundet til Storebelt. Det er jo
 denne Mangel, som navnlig førte os ind paa
 Lovforsøgssystemet, idet man troede, at man ved at
 konstruere Lovforsøgsskibe kunde overvinde Mangelen.
 Det kunde man ikke, idet man maatte have et be-
 tydeligt mindre Dybgaende for at opnaa den
 Fordel, man attraaede. Men det maa indrømmes,
 at det er en virkelig Ulempe, som det ærede
 Medlem paaviste, hvorvel der efter mine Anskuelser
 var noget for Nedlættende i hans Uttringer om
 vore Farvandes Bestaffenhed som Krigsskueplads,
 thi det har efter min Mening overordentlig store
 Fordele i anden Henseende. Det vil for store
 fjendtlige Skibe paa mange Steder i Farvandet